

Benim Babam 2

– sadeceo · 12 Ocak 2015

Benim babam aslan gibi vakarlıydı,
Şerefli namuslu ve de arlıydı.
Okuması yazması yoktu ama,
Çevresindekilerine çok yararlıydı.

Benim babam sözünün eriydi,
Sekiz çocuğunun göz feriydi.
Yüce yaradana kul olmaya çalışan,
Kendi yağında kavrulan biriydi.

Benim babam helal çalışan bir ameleydi,
Her daim evine yorgun argın gelirdi.
Bir işe girişmeden önce istişare eder,
Sık dokur çok ince elerdi.

Benim babam geçmezdi namertlerin köprüsünden,
Mertlik ve yiğitlik kılıncını bilirdi hayat törpüsünden.
Benim ben diyenler her babamı gördüğünde,
Saygı ile kalkarlardı gönül kürsüsünden.

Benim babam vicdan ve merhamet abidesiydi,
Gül bahçelerinde Muhammedi gül destesiydi.
Kimsesiz dul ve yetimler ile mnazlumların,
En manidar güfte ve bestesiydi.

Benim babam yürürken önüne bakardı,
Şerefsizlerin yüzüne şimşek gibi çakardı.
Dost bildiklerinin bahçesine ise,
Suyu berrak olan pınar olup şarıl şarıl akardı.

Benim babam dostlarını arkadan vurmazdı,
Helal nimetleri ziyadeleştğinde asla azmazdı.
Birbirinden güzel yollar var iken,
İnsanı cehennemlik eden şeytani yollarda tozmazdı.

Benim babam hak ile batılı birbirinden ayırt ederdi.
Dostlarının ayıp kusurlarını setrederdi.
Fedakarlık yapmayı şiar edinmişti,
Gönülleri fethetmek için çok çaba sarfederdi.

Benim babam özü ile sözü bir dobra dobraydı.
Gözü gönlü tok yüreği en şatafatlı saraydı.
Kursağından aşağı inen lokmaları helal,
Nur cemali ise insana maşallah dedirten dolunaydı.

Benim babam dostlarının sırrını saklardı.
Sevdiklerine toz kondurmaz her daim aklardı.
Biz evlatlarını bağına basıp öptüğünde,
Muhammedi gül misali derinden koklardı.

Benim babam halden anlar insan sarrafıydı.
En sinirlendiği olay nimetlerin israfıydı.
Öylesine yüce yaradana tevekküllüydü ki,
Tek umudu yerin göğün sahibinin affıydı.

Benim babam affediciydi kindar değildi.
Emanet canı teninde oldukça sadece Allah'a eğildi.
Gözleri yaşlı ama karamsar değildi hiç,
Allahın rahmet ve mağfiretini her şeyin üstünde bildi.

Benim babam çok susar az konuşurdu,
Er meydanına çıktığında delikanlı gibi vuruşurdu.
Şanı büyük Allahın rızasını kazanmak için,
Hayır ve hasene yolunda hummalıca yarışırđı.

Benim babam bu dünyada rahat yüzü görmedi.
Hainlik kemlik nedir asla ve asla bilmedi.
Ya görüdüğü gibi ya da olduğı gibiydi,
Er oğlu erdi er meydanına çıkmaktan çekinmedi.

01/Ocak/20154